

INDONESIE

12-12

Fondsenwervingscampagne van het Consortium 12-12 (2018)

Tussentijds rapport - 1 jaar na de ramp

Humanitaire hulp voor de slachtoffers van de
aardbeving en tsunami in Sulawesi.

September 2019

INLEIDING

Eén jaar geleden, op 28 september 2018, werd het Indonesische eiland Sulawesi opgeschrikt door een drievoudige ramp die meer dan 4.300 doden veroorzaakte en 173.000 mensen dakloos maakte. Een reeks van zeer zware aardbevingen, waarvan de ergste met een kracht van 7,4 op de schaal van Richter, werd gevolgd door een tsunami. Die tsunami veroorzaakte aardverschuivingen en hele stukken landen werden plots vloeibaar (liquefaction) waardoor ganse dorpen werden opgeslokt.

Zodra de omvang van de ramp duidelijk werd en de Indonesische regering een oproep deed voor internationale hulp kwam het Consortium 12-12 in actie. Op 1 oktober werd de campagne INDONESIE 12-12 gelanceerd om de slachtoffers van de aardbeving en tsunami te helpen.

De campagne bracht uiteindelijk 3.698.941 € op, waarvan 2.587.738 € op de rekening 1212 van het Consortium en 1.111.203 € op de rekening van de leden.

Naar aanleiding van de 'verjaardag' van deze ramp, volgt een overzicht van de verwezenlijkingen van de lidorganisaties van het Consortium 12-12 in het afgelopen jaar met getuigenissen van begunstigden

REALISATIES

INDONESIE 12-12

- VOEDING**
VOEDSELPAKKETTEN EN THERAPEUTISCHE VOEDING
- GEZONDHEID**
EERSTE HULP, REHABILITATIE, PSYCHOSOCIALE BIJSTAND, VACCINATIE EN MEDISCH MATERIAAL
- WASH**
(DRINK-)WATER, SANITAIR EN HYGIENE
- ONDERDAK EN HULPGOEDEREN**
ONDERDAK, TENTEN, DEKZEILEN, KLEDING, KEUKENMATERIAAL, CASH
- BESCHERMING**
SPECIFIEKE BESCHERMING VAN KINDEREN, VROUWEN EN KWETSBARE GROEPEN
- EDUCATIE**
SENSIBILISERING EN ONDERWIJS

2.000+ DODEN
1.000+ VERMISTEN
210.000+ ONTHEEMDE PERSONEN
1.500+ SCHOLEN BESCHADIGD
68.000 BESCHADIGDE WONINGEN

ONZE ACTIES IN SULAWESI

OXFAM
Solidariteit

caritas
international.be

PLAN
INTERNATIONAL

WWW.1212.BE

Belgische **Rode Kruis**
Croix-Rouge de Belgique

Rode Kruisvrijwilligers treden onmiddellijk in actie

Het was een kwestie van minuten voor de getrainde hulpverleners van het Indonesische Rode Kruis (Palang Merah Indonesia – PMI) in actie schoot. Ze coördineerden zoek- en reddingsacties en dienden de eerste zorg toe aan wie het nodig had. “De ramp gebeurde complete onverwacht en trof vele gemeenschappen op Sulawesi. Ook veel van onze eigen hulpverleners waren getroffen door het natuurgeweld – maar kwamen toch hun landgenoten helpen”, zegt Afifin M. Hadi, Hoofd Rampenmanagement van het PMI.

© IFRC

Het Indonesische Rode Kruis startte een enorme reddingsoperatie met steun van de Internationale Rode Kruisfederatie (IFRC) – waarvan ook het Belgische Rode Kruis deel uitmaakt. Het voorbije jaar deelde het Indonesische Rode Kruis voedsel, hygiënekits, muggennetten en dekens uit aan 108.000 mensen en zorgde het voor zuiver drinkwater voor zo'n 280.000 Sulawesiërs. Meer dan 17.000 mensen kregen medische zorgen toegediend en 14.000 konden ook op psychosociale bijstand rekenen.

Voor nog zo'n 57.000 mensen die hun huis verwoest zagen door de tsunami is nog niet helemaal duidelijk of ze hun huis kunnen heropbouwen. De tsunami en aardbevingen zorgden voor de verwoesting van landbouwgronden, vissersboten en vele mensen verloren dus hun broodwinning. Bovendien zijn ook de psychologische gevolgen van dit natuurgeweld niet te onderschatten: sommige getroffen mensen durven geen voet meer te zetten in de buurt van waar de liquefactie (vloeibaar worden van de bodem na een aardbeving) plaatsvond of in de buurt van de kust te komen.

© IFRC Rode Kruisvrijwilligerster Mala biedt psychosociale eerste hulp

Heropbouw in kader van risicobeheer

Caritas International steunt het programma van het internationale Caritasnetwerk met 150.000 EUR, ongeveer 10% van het totaal voorziene budget. Tot nu toe hebben we samen al 22.560 mensen geholpen. Het programma loopt wellicht nog tot eind 2019.

Eerste hulp

Onmiddellijk na de ramp verdeelde onze lokale partner non- food items: tentzeilen en touwen en hygiënekits (handdoek, muggennet, deken, jerrycan en plasticen mat) onder 2.000 huishoudens (8.000 personen) in Sigi, Palu en Donggala district.

Minder toegankelijke dorpen

Een aantal gemakkelijk bereikbare plaatsen in het rampgebied kregen al heel snel hulp van de overheid en van humanitaire organisaties. Caritas heeft haar oorspronkelijke planning aangepast en concentreert zich op die dorpen waar geen of weinig ngo's actief zijn. Activiteiten in Palu district b.v. werden beperkt tot Palu Kota en uitgebreid in de districten Sigi en Donggala.

Cash

3.640 huishoudens kregen geld dat ze konden gebruiken voor de aankoop van basisgoederen, het herstellen van hun huis of de aankoop van materiaal voor hun beroepsactiviteiten. Het bedrag varieerde van 65 EUR tot 130 EUR in navolging van de richtlijnen van de overheid en was afhankelijk van de omvang van de schade aan hun huizen.

Risicobeheer

Het project werkt binnen een kader van risicobeheer (DDR - Disaster Risk Reduction). Onze lokale partner Caritas Manado heeft weinig of geen ervaring met DDR en kreeg daarom een grondige opleiding alvorens van start te gaan met dit luik van het programma. Het is de bedoeling om in 7 dorpen samen de risico's van het dorp in kaart te brengen, hulpmiddelen te inventariseren en uiteindelijk een actie plan op te stellen. Ondertussen hebben al 4 dorpen DRR actiegroepen en actieplannen.

Voor Handicap International (HI) is het verlenen van revalidatiezorg in Indonesië één van de grootste prioriteiten, waarmee we nieuwe permanente handicaps willen vermijden. HI werkt hiervoor samen met IFI (Ikatan Fisioterapis Indonesia) en het ministerie van Sociale Zaken*:

Revalidatiezorg bij urgenties

HI organiseerde samen met de organisatie IFI twee opleidings sessies rond revalidatie bij urgenties in Makassar City en Palu. Twintig kinesisten leerden tijdens de opleiding hoe ze slachtoffers na een ramp kunnen verzorgen, zoals het masseren van het stompje (na een amputatie) en het opvangen van getraumatiseerde slachtoffers. Deze kinesisten hebben nadien ongeveer 800 slachtoffers bijgestaan in de dorpen Donggala, Sigi en Palu en ze verdeelden meer dan 250 krukken, looprekken, rolstoelen, enzovoort. Ze leerden ook aan de families van slachtoffers hoe ze zelf revalidatieoefeningen thuis kunnen doen. Nog eens 1 200 personen mogen snel op dezelfde bijstand (revalidatiezorg, krukken, looprekken, ...) rekenen.

©Handicap International

Rekening houden met de meest kwetsbare individuen

HI organiseerde bovendien voorlichtings sessies opdat er rekening gehouden wordt met kwetsbare bevolkingsgroepen in en na noodsituaties: ouderen, kinderen, personen met een handicap, enzovoort. Veel organisaties voor mensen met een handicap, internationale ngo's en andere belangengroepen volgden deze opleiding.

©Handicap International

Behoeften vaststellen en verwijzen naar andere organisaties

HI en IFI gingen thuis langs bij de meest kwetsbare mensen om hun behoeften te identificeren en hen naar andere partnerorganisaties door te verwijzen, zodat ook zij kunnen genieten van de nodige zorgen (gezondheidszorg, onderwijs, ...)

©Handicap International

[*] Samen met het Tagana Natural Disaster Preparedness Team, geïnstalleerd door het ministerie van Sociale Zaken en Difagana.

1 jaar later

Dankzij haar banden met lokale partners kon Oxfam in de dagen na de aardbeving en tsunami hulp bieden aan de getroffen bevolking. Deze noodhulp bestond uit water, voedsel, hygiënekits, kleding en onderdak.

©Irwan Firdaus - Oxfam Indonesia

In de maanden daarna werd de hulp op een meer structurele manier georganiseerd, met de steun van lokale partners, maar ook van overlevenden zoals Tombeng.

©Rosa Pangabebean/OxfamAUS

Om zijn gemeenschap te helpen herstellen van de tragedie, deed hij vrijwilligerswerk in het kamp waar hij zijn toevlucht zocht. Zijn taak is het onderhoud van de door Oxfam geïnstalleerde waterfiltratiemachine. "We zijn zo dankbaar voor deze machine. Het zorgt voor schoon water voor veel mensen. Ik ben blij dat ik er voor kan zorgen," legt hij uit. "In zulke situaties is het helpen van elkaar het belangrijkste. »

©Rosa Pangabebean/OxfamAUS

Een speler zijn in uw eigen herstel

Voor Oxfam is de empowerment van de getroffen bevolking essentieel. Naast vrijwilligerswerk werd in de maanden na de aardbeving ook een "cash for work"-programma opgezet. Het principe is om bewoners te betalen die actief deelnemen aan de sanering en wederopbouw van de verwoeste gebieden. "Dit programma stelt me in staat om te werken in plaats van de hele dag in het kamp te blijven. En met het geld dat ik verdien, kan ik mijn familie onderhouden", legt Asnah uit. Dit betaalde werk is ongetwijfeld belangrijk, maar het is ook een sleutel tot het herwinnen van de waardigheid.

Veilig onderkomen

Door middel van haar noodhulp kon Plan International 1.480 zeer kwetsbare getroffen huishoudens bereiken, bestaande uit 6.420 personen in de districten Palu en Sigi. Plan International verdeelde onder andere 'schuilplaats sets' (shelter kits), bestaande uit tentmateriaal, touw, slaapmatten en dekens, in combinatie met hygiënekits, gemeenschappelijke gereedschapskisten en waardigheidskits. Deze distributies zijn bedoeld om de getroffen gezinnen te helpen toegang te krijgen tot een veilig noodonderkomen voordat ze toegang krijgen tot een duurzamere huisvesting.

© Plan International | Ahmad Semar

Bescherming van kinderen

Plan International richtte zich op de bescherming van kinderen en verdeelde kits aan gezinnen waarvan de huizen zwaar beschadigd of verloren zijn gegaan, gezinnen met kinderen en vrouwen, gezinnen met kinderen jonger dan 5 jaar en gezinnen met oudere of gehandicapte leden, met een constante focus op het welzijn van kinderen.

© Plan International | Kahfy Yudha

Deze huishoudens kregen de gelegenheid om hun feedback te geven over alle belangrijke aspecten van de verdeling, hun tevredenheid of ontevredenheid te uiten en suggesties te doen. Over het algemeen waardeerden de meeste begunstigden de verdeling en vonden ze de 'shelter kits' nuttig om hun beschadigde huizen op te lappen of extra bescherming en ruimte te bieden.

Hoewel sommige gebieden afgelegen en moeilijk te bereiken waren, en ondanks de beschadigde infrastructuur, slaagde Plan International erin om een doeltreffende actie te implementeren dankzij zijn rampenparaatheid en zijn nauwe samenwerking met andere humanitaire actoren en lokale gemeenschappen. In verschillende dorpen was Plan International de eerste NGO die reageerde en deze opvangkits waren vaak de eerste hulpgoederen die deze mensen ontvingen.

Onder de 1,5 miljoen getroffen mensen, waren er 525.000 kinderen die geen toegang meer hadden tot onderwijs, gezondheidszorg, voedsel of water.

De eerste steun van UNICEF was om de lokale autoriteiten te ondersteunen bij het zoeken naar de families van 49 kinderen die gescheiden waren van hun families en om 21.000 kinderen en jongeren getraumatiseerd door de ramp psychosociale hulp te bieden.

In de daaropvolgende maanden hielp UNICEF 72.000 ouders met voedingsadvies voor hun jonge kinderen. 776.000 kinderen werden ingeënt tegen mazelen en rodehond. Vandaag hebben 450.000 mensen toegang tot veilig drinkwater en 320.000 hebben toegang tot water, toiletten en hygiënische voorzieningen.

Om de veerkracht op te bouwen en beter voorbereid te zijn op een mogelijke volgende ramp, heeft UNICEF het afgelopen jaar sociaal werkers opgeleid om verwanten van alleenstaande kinderen terug te vinden en psychosociale ondersteuning te verlenen. Ook medisch personeel werd opgeleid om jonge kinderen te helpen bij voedingsproblemen en kinderziekten te behandelen.

Meer recent, stond UNICEF de regering bij voor het uitvoeren van een situatiebeoordeling van 1.200 schoolgebouwen waaruit bleek dat 135 gebouwen voldoen aan de veiligheidsnormen. Andere gebouwen zijn nog steeds beschadigd en vereisen herstellingswerken. Duizenden kinderen studeren nog steeds in tijdelijke leerruimtes.

Rehabilitatie van scholen en ondersteuning voor de verbetering van de kwaliteit van het onderwijs zijn de prioritaire acties van UNICEF voor de komende maanden en jaren. UNICEF en zijn partners steunen de regering om de watervoorziening en sanitaire voorzieningen in steden te versterken.

We ondersteunen de overheid om ervoor te zorgen dat de infrastructuur en diensten die zijn opgezet voor degenen die door de ramp zijn getroffen, ook andere kinderen en gezinnen op de lange termijn ten goede komen.

Een jaar na de tsunami zijn de humanitaire noodhulpinterventies overgegaan in acties voor herstel en duurzame wederopbouw. Er is nog heel wat werk voor de boeg om te voldoen aan de behoeften van de overlevenden van de aardbevingen bij de heropbouw van hun leven en gemeenschappen.

© UNICEF/2018/Fauzan Ijazah

Aanzienlijke schade aan water- en sanitaire infrastructuur heeft de toegang tot water en sanitaire voorzieningen verminderd. UNICEF en de Indonesische regering hebben samengewerkt om de faciliteiten opnieuw op te bouwen en diarreeziekten te voorkomen. Met deze ondersteuning hebben meer dan 250.000 mensen toegang gekregen tot veilig water en sanitaire voorzieningen in Palu Sigi en Donggala.

GETUIGENISSEN

"Toen de tsunami toesloeg, was het eerste waar ik aan dacht dat ik mijn vrouw en kinderen niet meer zou terug zien".

Irman, visser in Panau, werd van zijn familie gescheiden toen hij probeerde te ontsnappen aan de tsunami die zijn dorp eind september 2018 trof. Zonder iets mee te nemen, rende hij weg van het strand. Hij herinnert zich nog steeds dat de tsunami die vlak na de aardbeving plaatsvond, waardoor hij geschokt achterbleef. Gelukkig konden ook zijn vrouw en hun kinderen weggkomen, want ze reden op een motorfiets en reden weg van hun huis. De hele familie overleefde het en ontmoette elkaar uiteindelijk in een opvanghuis niet ver van hun woning.

© Plan International | Jenik Andreas

Na de tsunami was "Plan International Indonesia de eerste die ons dekzeil, sarongs, dekens, matten en andere dingen leverde", herinnert Irman zich. Bijna elf maanden lang woonden Irman en zijn vrouw in de zeildoektent die door Plan werd uitgedeeld, terwijl hun kinderen in een tijdelijk onderkomen woonden. "Laat mijn vrouw en ik in de zeildoektent wonen, de kinderen kunnen in het tijdelijke onderkomen blijven. Het is voor hen comfortabeler," zei hij, want het tijdelijke onderkomen was te klein en kon de zes kinderen niet huisvesten.

Tot nu toe gebruikt Irman nog steeds de zeildoektent, dekens en handdoeken van Plan Indonesia. De familie wacht nu op de herbouw van hun huis door de overheid en is enthousiast om hun leven voort te zetten, in de hoop dat het na de ramp beter zal gaan.

Rivaldi 13 jaar

© UNICEF/UN0292622/Donnell

Rivaldi werd 3 dagen gescheiden van zijn familie na de aardbeving en tsunami in Palu. Rivaldi is een van de 48 kinderen die in de nasleep van de tsunami door hulpverleners van UNICEF werd geholpen en herenigd met zijn gezin. Zijn vader Pak Bakir zocht hem overal, hoewel "ik op een bepaalde manier wist dat hij ergens veilig was", zegt Pak Bakir. Helaas heeft Rivaldi's moeder de ramp niet overleefd.

Lees het volledige verhaal van Rivaldi: <https://blogs.unicef.org/east-asia-pacific/reuniting-families-after-tsunami/>

Hashtag: please use: #1TahunTsunamiPalu | #PaluBangkit

Mohammad herbouwt zijn huis

Op de dag van de ramp werkte Mohammad Natsir als dagloner in Palu, op een uur lopen van zijn huis, vrouw en kinderen. Na de ramp rende hij naar huis, over wegen vol puin. Daar trof hij zijn huis volledig verwoest aan. Gelukkig had zijn familie het overleefd. Het gezin vond tijdelijk onderdak bij familie. Mohammad wil hun huis zo snel mogelijk weer opbouwen. Hij is van plan om met één kamer te beginnen, de rest van het huis bouwt hij zodra hij daarvoor voldoende geld heeft. Mohammad ontving van Caritas hulp in de vorm van contant geld. Hij is hier erg blij mee, omdat hij daarmee materialen kan kopen die hij nodig heeft. Mohammad voert het grootste deel van de bouwwerkzaamheden zelf uit. Zo bespaart hij op arbeidskosten en kan hij cement en hout kopen. Mohammad vindt vooral het welzijn van zijn kinderen belangrijk: "Zij geven me kracht en motivatie. Ik zal doen wat ik kan om ons huis te herbouwen, om mijn kinderen weer gelukkig te maken." (Caritas Nederland)

Belgische **Rode Kruis**
Croix-Rouge de Belgique

Sutrin Pundulay – Centraal Sulawesi.

Sutrin's huis werd vernietigd door de aardbeving in Palu. Maar dat hield haar niet tegen om in de veldkeuken van het Indonesische Rode Kruis te gaan helpen. Ze is al meer dan tien jaar vrijwilliger voor het Rode Kruis. Het voelde voor haar dan ook niet meer dan logisch om anderen te gaan helpen. Soms bracht ze zelfs haar 10-jarig zoontje mee om te helpen, tenzij ze hem bij haar schoonmoeder kon laten. Samen met acht andere vrijwilligers gaf ze duizenden vrijwilligers te eten, die van over heel Indonesië kwamen helpen. "Ik voel me gewoon heel gelukkig als ik anderen kan helpen", vertelt Sutrin.

© IFRC Vrijwilligerster Sutrin in de veldkeuken

In de nasleep van de ramp en nu de ergste noden ingevuld zijn, speelt Sutrin een belangrijke rol als logistiek hoofd in de opslagplaats in Palu. Het Indonesische Rode Kruis hielp haar ook om een tijdelijke beschutte plek te maken bovenop haar ingestort huis.

***BELGISCH CONSORTIUM
VOOR NOODHULPSITUATIES***

Liefdadigheidsstraat 43/B
1210 Brussel

+32 2 223 34 39

consortium@1212.be

WWW.1212.BE